Omul de astăzi, între credință, apostazie și răzvrătire față de Dumnezeu sau ,,O, Om, ce mari răspunderi ai!”. La șapte ani după Pseudo-sinodul din Creta – 2016

Prin legi şi măsuri explicit anticreştine, fiinţa şi demnitatea umană este desfigurată de chipul dumnezeiesc, prin sistemul cel mai sinistru din istorie.

Războiul şi amploarea lui, precum și toate celelalte prăbușiri care se anunță, vor atrage direct consecinţele acestor măsuri de gravitate extremă.

Creştinul este chemat să răspundă, ca niciodată acestui moment de maximă solicitare, pentru a nu risca pierderea Harului şi şansa mântuirii. A rămâne în limitele normalităţii prin credinţa dreaptă şi a demnităţii umane, trece de acum în sfera infracţionalităţii şi ilicită a existenţei. Angajaţii şi activiştii acestui sistem, până mai ieri, poate români şi creştini onorabili, acum se întrec mânaţi de iureşul distrugător de conștiințe şi destine omeneşti, susţinând acest tăvălug infernal care va sfârşi în tragismul total al omenirii. Sunt atât de orbiţi de beţia acestor falsificări, încât sfidând orice lecţie şi experienţă trecută a istoriei, cred că ei vor scăpa de reversul a tot ceea ce fac. Toate dictaturile şi-au primit răspuns pe măsura a ceea ce au făcut. Fiecare dictatură şi ideologie îndreptate împotriva lui Dumnezeu şi a omului, şi-au atras replica la timpul potrivit. Dar frenezia, amploarea, complexitatea şi forţele puse în joc de sistemul globalist actual le întrece pe toate. Să nu uităm însă: ,, Căci cu judecata cu care judecaţi, veţi fi judecaţi, şi cu măsura cu care măsuraţi, vi se va măsura.” (Matei 7:2). De nimic nu vor putea scăpa, din tot ce au pregătit pentru alţii. Pentru cei fără de Dumnezeu, rămâne exemplul trecut şi recent al istoriei, iar împotriva acelor creştini sau oameni ai Bisericii nesinceri sau apostaziați, stau mărturie toate izvoarele scripturistice şi patristice care îi lasă fără nici o replică. Deci, păcătuirea prin apostazie, prin lepădarea de conştiinţa şi demnitatea umană şi de credinţă, se fac în totală cunoştinţă de cauză. Şi ateii şi creştinii apostaţi au toate sursele posibile de documentare şi mărturiile necesare pentru a discerne clar ce

se petrece acum în lume şi momentul crucial şi extrem de critic prin care trece soarta omenirii. De aceea, nu au nici o scuză.

Mulţi sfinţi au profeţit venirea Revoluţiei bolşevice. Cei mai mulţi dintre oameni însă, au crezut mai uşor minciuna decât Adevărul. Modernismul occidental introdus în Rusia începând cu Petru cel Mare (+1725), care a atins și viața religioasă, a contribuit la slăbirea trăirii creștine și la înlocuirea ei cu duhul lumesc tot mai ateu și laicizat. În decursul a 200 de ani de schimbări profunde, Imperiul creștin rus, a devenit Imperiul sovietic-ateu. Sf. Cuv. Lavrentie de Cernigov (+1950) a profeţit că în Ucraina se va produce o schismă şi că după vreo 15 ani de libertate, după căderea comunismului, va începe prigoana lui antihrist, şi mulţi nu l-au crezut şi nu-l cred nici astăzi. Şi astfel de exemple se pot da, enorm de multe, și se găsesc pentru cei ce au nevoie de lămurire. A greşi din neştiinţă este mai uşor, dar a greşi cu ştiinţă astăzi, te conduce la gravitatea faptei de deicid, după aceleaşi legi prin care a fost răstignit Mântuitorul Iisus Hristos şi mai apoi milioanele de creştini, care au crezut în El, până astăzi. A distruge pe om sufleteşte sau fizic este un atentat direct la adresa Ziditorului şi Răscumpărătorului său. Deci, tot ce se face astăzi pe întreg pământul este opera celor ce se războiesc direct cu Dumnezeu.

Se naște, însă, o grea întrebare: cum a fost posibil, ca în decursul a 33 de ani, de după 1990, să se poată produce atât de rapid o astfel de prăbușire la nivel global, inclusiv în spațiile de tradiție ortodoxă?

Se pot da multe răspunsuri. Unul dintre ele îl găsim chiar în cazul judecării și osândirii Mântuitorului Hristos. Până la Florii, tot poporul era cu El. După aceea, împotriva Lui chiar și pe Cruce. În decursul istoriei, după aceleași reguli, a fost răstignită Biserica: intrigi, prigoane, erezii, interese, patimi, putere și bani. După regula căderii lui Adam și a vânzării lui Iuda, se produc toate căderile din toate timpurile, până astăzi. Așa a fost și în Imperiul roman, în cel bizantin, în cel comunist. După ieșirea din lagărul comunist, țările ortodoxe și nu numai, s-au aruncat în brațele lagărului liberalist, deschis total pentru toți și pentru toate. Primul decret semnat de FSN, după 1990, a fost liberalizarea avortului. Nu au existat reacții de împotrivire, cum nu sunt nici astăzi la nivelul opiniei publice și a sectoarelor bisericești, ca de altfel nici după aceea, în atâtea și multe alte legi și decrete care întrec orice imaginație și orice așteptări, până astăzi. Tot acest tăvălug păgânizant, antiuman și anticreștin, de peste 33 de ani, a trecut și trece prin noi toți, contemporani cu acest proces unic și trepidant de descreștinare și

de dezumanizare. Precedentul dezastruos legat de Referendumul pentru familie din 2018, taifunul care a făcut să cadă zeci de mii, milioane de conștiințe în cei doi ani de dictatură sanitară-Covid 19, din toate sectoarele de viață posibile, inclusiv cel științific, medical, educațional și teologic-bisericesc, nu rămân la capitolul excepții, ci întăresc, ca întotdeauna, regula. Astfel că, principala cauză a stării de criză generalizată, implicit cea de război a ,,lumii civilizate" de astăzi, este depravarea dusă la extrem și apostazia, lepădarea de Dumnezeu, sub forma agravantă a perversității, răutății și ereziei. Și toate acestea, asumate în modul cel mai conștient și responsabil. ,,Cine are urechi de auzit, să audă" (Matei 13, 9), și cine are ochi de văzut, să vadă, iar cine mai are de crezut, să creadă.

Evenimentele de maximă gravitate sunt difuzate de Mediile de informare în masă, ca adevărate mese copioase, încărcate de frenezie și patos informațional. Îndoctrinarea prin informație, face din auditoriu, fie un partizan, fie un spectator fericit că i se oferă ,,pâine și circ". Același circ și aceeași pâine, oferite celor creduli după același tipar la instaurarea puterii bolșevice în Rusia, România și alte țări, în timp ce în Siberia și temnițele comuniste se petreceau experiențe ca cel de la Pitești, Aiud, Gherla, Sighet și Canal. Orice spectacol mediatic și ideologic are pe fundal ceva macabru și trist, camuflat cu o pânză de păianjen. Terenul deschis prin legi precum ideologia de gen, și cele mai recente adoptate de Parlament precum ,,Legea abuzului în serviciu" și Legea PL-x 145/2023, prin care sunt vizați, în mod expres, copiii, puritatea și libertatea lor, vin să confirme pe deplin tot ce s-a susținut mai sus .

Cum se poate explica această disproporție zdrobitoare între cei ce cred, apostați și răzvrătiți – o treime, potrivit Pildei semănătorului? Prin faptul că numai o treime dintre oameni cred în Iisus Hristos Mântuitorul și Răscumpărătorul Cel profețit în Sfintele Scripturi și Întrupat și Revelat în Sfânta Evanghelie, și Fiul lui Dumnezeu. Ceilalți și-au creat fiecare dumnezeul lor, după chipul și legile acestei lumi, după patimile lor sau au făcut din ei înșiși un dumnezeu. În aceste condiții, au apărut în timp atâtea religii, confesiuni și biserici, iar în sânul Ortodoxiei atâtea rituri, tradiții, înnoiri, adăugiri și derapaje de ordin canonic, cultic, moral și dogmatic. Omul tuturor timpurilor, inclusiv al celor de acum, a căutat fie pe Dumnezeul Cel adevărat, fie pe unul pământesc, fie pe cel fals, creat de influența demonică, cum este cazul în idolatria Vechiului Testament, religiile hinduse, Satanism și Vrăjitorie. Fie un dumnezeu pământesc, fie unul politic, fie unul pătimaș – asemenea cu omul însuși, fie unul tehnologic, fie unul demonic sau

antihristic. Cam așa arată panteonul ,,lumii civilizate", de astăzi. Această stare de fapt explică de ce societatea omenească și lumea creștină suferă atâtea forme de confuzie, dezbinare, destabilizare și descompunere pe care le trăim în aceste vremuri.

Mântuitorul Iisus Hristos a spus atât de lămurit: ,,M-ați văzut și tot nu credeți" (Ioan 6, 36) și iarăși ,,De n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor" (Ioan 15, 22). Zeul științei și al tehnologiei cheltuiește miliarde de dolari pentru cercetări în diferite domenii privind viața, sănătatea și fericirea oamenilor. Zeul războiul face același lucru pe plan militar. Dar toți acești zei ca și toți închinătorii lor uită atât de ușor realități izbitoare și indubitabile petrecute în sfera și prin puterea credinței. Sf. Mc. Mina învie un om omorât și tăiat în bucăți, că Sf. Ier. Nectarie a vindecat sute de bolnavi de cancer, poate mii, că Sf. Ier. Spiridon a transformat un șarpe în aur pentru a ajuta un nevoiaș, că cetatea Constantinopolului și Lavra Poceaev, au fost salvate în chip minunat și în repetate rânduri de către Maica Domnului pentru a nu fi cucerite de oștile păgânătății, că avioane care au ajuns aproape de prăbușire sigură au fost salvate prin credința călătorilor și prin intervenția divină, la fel cu nave maritime pe mări și oceane.

Despre toate acestea s-a scris și s-au depus mărturii secole de-a rândul și continuă mereu pentru toți cei ce vor să creadă, dar și ca mărturie și acuză gravă împotriva celor ce nu vor să creadă și le sfidează, preferând obscurantismul și necredința lor.

Dumnezeu este prezent continuu în creația Sa. Și, pe cât este de prezent, iubitor, iertător și răbdător, pe atât de umilit, refuzat și prigonit de către ai Săi.

Istoria recentă ne arată cât a putut fi de prezent Domnul în timpul prigoanei comuniste în viața și pătimirile mărturisitorilor pentru Credință, dar și ce s-a întâmplat, în mod evident, cu mulți dintre prigonitori, gardieni și torționari. Toate sunt scrise și stau drept mărturie și pentru cei de acum și pentru Judecata ce va să fie.

Păcatul și zeul toleranței, al ignoranței, al îndărătniciei, al cârtirii, al nemulțumirii, trufiei, hulei, blasfemiei, prigoanei și al răzvrătirii, domină în orbirea lumii de astăzi. Și toate acestea făcute și asumate ,,întru cunoștință și nu în necunoștință" (Canonul Sfântului Andrei Criteanul).

Până în 2030, se anunță o schimbare radicală a lumii prin inteligența artificială, revoluția perversității, ingineria genetică și eliminarea fa miliei, proprietății și a credinței. Andr*é* Malraux spunea: „Sec. XXI va fi religios, sau nu va fi deloc”. Zeul răzvrătirii cere distrugerea Planetei.

În acest context, omul de astăzi prigonește pe Fiul lui Dumnezeu și pregătește terenul pentru falsul hristos, născut din toate răutățile, aberațiile și orgiile acestei lumi în care omul se complace, se simte bine și în care dorește să rămână continuu, căutând himerele prin care să biruie și moartea și să instaureze o altă împărăție mai puternică și mai bună decât cea a lui Dumnezeu. ,,Dacă nu le-aș fi spus, păcat nu ar avea”. Sfânta Evanghelie de la Matei, cap. 24-25 și cele sinoptice de la Marcu și Luca, redau toate aceste amănunte pe înțelesul tuturor, spuse acum peste 2000 de ani de către Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, din iubirea Sa de oameni și purtarea Sa de grijă pentru noi, iar Sfinții Părinți le-au tâlcuit în chip minunat. ,

,Să **nu se tulbure inima** voastră; credeţi în Dumnezeu, credeţi şi în Mine” (Ioan 14, 1), ,,ca tot cel ce crede să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 15).

Haosul generalizat creează impresia că Dumnezeu nu există, sau chiar dacă există a pierdut controlul asupra omenirii. Nimic mai fals: ,,pentru că nici un fir de păr din capul vostru nu va cădea fără știrea Tatălui” (Luca 21, 18). ,,Iisus Hristos, ieri și astăzi și în veci, este același” (Evrei 13, 8).

Astfel de adeveriri vin destule și de pe frontul dintre Ucraina și Federația Rusă, și din prigoana asupra dreptcredincioșilor Bisericii canonice a Ucrainei și a acaparării forțate de biserici, a devastărilor și incendierii, sub privirile întregii lumi. Un foarte zelos susținător al bisericii schismatice, în timp ce era agresată o comunitate ortodoxă canonică, s-a repezit și a luat crucea din mâna preotului și a izbit-o de pământ. După aceea a intrat în convulsii și apoi a murit. Există dovezi document, filmate. Unde ești regim ateu care aplici astfel de legi? Unde ești Bartolomeu cu Epifanie și când vă opriți a vă mai lupta cu Dumnezeu?

Despre Sinodul din Creta din 2016 s-a spus prin documentele elaborate că el va reprezenta autoritatea supremă în Biserică. Cu toate acestea, de peste 4 ani de la declanșarea schismei din Ucraina, Sinodul din Creta care a rămas valabil cu acte în regulă pentru toți participanții și semnatarii documentelor sale, nu are nici o autoritate și nici o pârghie de a rezolva acest conflict bisericesc creat în spațiul

ortodox, dublat și de un conflict militar de peste un an, și el cu caracter geostrategic, dar și religios deopotrivă.

Deci, Sinodul din Creta devine de facto lovit de nulitate, neputință și un fals organism bisericesc și teologic pentru care s-a cheltuit timp și bani, mai bine de 60 de ani, pentru a fi pregătit. El a fost atât de „mare" și de „sfânt", încât a reușit să arunce în schismă Patriarhia de Constantinopol cu cea a Rusiei, să creeze încă o schismă în Ucraina ortodoxă și să arunce prin puterea secular de la Kiev, Biserica Ortodoxă Ucraineană în afara legii și în prigoană. Felicitări organizatorilor, ostenitorilor și susținătorilor acestui,,sinod" pentru astfel de realizări.

Recent, Sinodul Bisericii Ortodoxe din Bulgaria a declarat Sinodul din Creta nul.

El ,,a condamnat Sinodul din Creta ca ne-Sfânt și ne-Mare și ne-Sinod, pentru că lipsește sinodalitatea și totul era trasat dinainte. Și orice hotărâri s-ar fi luat la acest Sinod, nu au nici o putere in Ortodoxie, pentru că oricine poate veni să conteste Panortodoxia lui"[1].

Patriarhia română a introdus chiar în studierea învățământului teologic de grad universitar, la disciplina Istoria Bisericească Universală, studiul ,,Sinodul panortodox din Kolimbari-Creta- 2016", pentru studenții care urmează Teologia în sfera Patriarhiei române. Cine are actualmente căderea, la nivel teologic, sinodal și eclesiologic să lămurească de la catedră, de la amvon, de la pupitrele Sinodale Centrale sau eparhiale precedentul creat prin acest război și prin această schismă între două Biserici ortodoxe? Ce poate deduce studentul, profesorul de Teologie, clericul, între teoria Sinodului cretan și practica de pe teren, din studiul unei istorii scrise pe viu, sub ochii lor, în care se distrug vieți, destine, valori sfinte și vestigii dumnezeiești, Ortodoxia? Sinodul din Creta nu și-a propus nici o clipă să rezolve adevăratele probleme la nivelul întregii Ortodoxii și nici marile probleme cu care se confruntă întreaga omenire. De aceea, în cazul pandemiei Covid 19, toate organismele și instituțiile bisericești au fost depășite, și toți funcționarii lor au tăcut loviți ca de trăsnet prin efectul supriză, amploare și complexitate fără precedent. Frica, slugărnicia, obediența, simulacrul prin care să nu te pui rău cu stăpânirea, acestea au fost reacțiile prin care a fost găsită instituția B.O.R.

Din nefericire, multe din consecințe rămân extrem de grave, altele nu se vor mai putea remedia nicicând. Mergem din prăbușire în prăbușire, dintre care războiul

militar și religios între ortodocși le întrece pe toate. Astfel că, urâciunea pustiirii a ajuns la locul cel sfânt: sinod, jertfelnic, amvon, catedră, sufletul și inocența copiilor, locașul de cult, familia și vatra străbună. Diletantismul și amatorismul în problemele cele mai serioase ale existenței și ale Dreptei Credințe ne-au adus până aici. Legătura personală vie, smerită și sinceră cu Dumnezeu, rămâne singura noastră salvare, după cele mai sfinte și curate Învățături și Tradiții creștine. Cu cât este mai greu, cu atât și Domnul este mai aproape de noi. Să-L strigăm, să-L căutăm și grabnic va veni să ne ajute, căci cu noi este Dumnezeu. ,,Ar putea oare Domnul să nu fie cu noi, când în jurul nostru se dezlănțuie o asemenea furtună?" (Episcopul martir Gherman +1937 – Revista Familia Ortodoxă, Nr. 6, iunie, 2023, p.11).

Concluzia: Primul și cel mai prigonit de propriile Sale făpturi este Dumnezeul Treimic, slăvit prin Ortodoxie, și toți cei ce cred în El. A fi ortodox este cea mai înaltă demnitate umană.

Să rămânem creștini ortodocși cu orice preț, pentru a fi și a rămâne demni de încrederea pusă de Dumnezeu în noi. El rămâne singurul care nu ne va trăda niciodată. Ortodoxia a fost și a rămas ,,lumina lumii și sarea pământului". Cu cât s-au înmulțit smintelile și provocările pentru cei ce pier, pe atât se înmulțește Harul pentru toți cei ce cred și vor cu tot sufletul să rămână credincioși lui Dumnezeu.

Să evităm cu orice preț ,,luxul" de a ne face părtași la orice formă de expresie a minciunii, deșertăciunii, a răstălmăcirii și deformării prin orice sursă ce ni se ivește în cale. Sfinții Părinți au spus că atunci când nu vor mai fi păstori și învățători destoinici să ne ajute și să ne călăuzească, ne rămân Sfintele Scripturi și Cărțile Sfinte, rugăciunea, sinceritatea și căutarea smerită, credincioșia față de Domnul și slujirea față de semeni. El nu va părăsi pe nimeni dintre cei care îl caută și-L doresc cu adevărat. Având experiența dureroasă a acestei țări, din ultimii 33 de ani, aceea a pandemiei din 2020-2021, având înainte tragismul cumplitului război din Ucraina între niște forțe oarbe, fără nici un Dumnezeu, este imperativ să știm ce trebuie să facem și ce să alegem. Numai credința poate păstra condiția și demnitatea de om. Fără ea, nimeni nu va putea să reziste. Prin credință, Însuși Dumnezeu se află prezent în om și frica dispare. Dumnezeu este suveran în toată Creația Sa, iar puternicii de orice fel se vor risipi ca fumul.

Avem mărturii vii în toți marii sfinți și părinți duhovnicești ai secolului al XX-lea,

care ne-au spus și scris clar și lămurit despre tot ce se petrece astăzi în lume și ce va mai urma: Sf. Ier. Nicolae Velimirovici, Sf. Cuv. Iustin Popovici, Sf. Cuv. Paisie Aghioritul,

Sf. Lavrentie de Cernigov, Sf. Ier. Ioan Maximovici, Serafim Rose, Filotei Zervakos, Sofian Boghiu, Arsenie Papacioc, Iustin Pârvu, Dionisie Ignat, Petroniu și Iulian de la Prodromu. În duhul lor de viață și de mărturisire, nu pot exista confuzii, contraziceri sau compromisuri legate de viață sau de Dreaptă Credință și despre vremurile de acum. Să alergăm la ei, să ascultăm de ei și vom rămâne ortodocși în Duh și în Adevăr, vom rămâne cu Dumnezeu și El cu noi. Sunt vremuri de năpraznă și nu de dormit. Numai prin sârguința pregătirii, vom putea birui. Doamne ajută-ne și să nu ne lași la greu, să nu lași pe nimeni!

Mircea Vlad

[1]
https://ortodoxinfo.ro/ecumenismul-motivul-pentru-care-patriarhia-bulgara-si-cea-georgiana-nu-au-participat-la-pseudo-sinodul-din-creta/.